

DECIZIA nr. 101 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2011

SC X SRL – CIF RO ..., cu sediul în ..., str. ..., nr. ..., județul Harghita, prin adresa nr. .../2012, a solicitat reluarea procedurii administrative privind soluționarea contestației înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita sub nr. .../2011, soluționarea căreia a fost suspendată prin Decizia nr. 132/2011, în conformitate cu prevederile art. 214(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

SC X SRL cu adresa nr. .../2012 a depus în dosarul cauzei Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din ...2012, Dosar nr. .../P/2011, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul AB, administrator al SC X SRL, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, deoarece nu există indici suficiente și probe directe pentru a se confirma propunerea organelor de cercetare penală.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-HR-.../2011 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2011, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit obligații fiscale suplimentară de plată în suma totală de **xxx.xxx lei**, reprezentând:

- xx.xxx lei impozit pe profit suplimentar,
- x.xxx lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- xx.xxx lei taxa pe valoare adăugată stabilit suplimentar
- xx.xxx majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1), art.207 (1) și art. 214(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr. .../2011, solicită desființarea actelor contestate ca netemeinice și nelegale, invocând următoarele motive:

1) Organele de inspecție a constatat că societatea contestată în luna ianuarie 2010 a achiziționat de la SC Y SRL – societatea aflată în stare de insolvență – un autotractor DAF și o semiremorcă Schmitz, mărinđ astfel cheltuielile de amortizare, considerat ca și cheltuială nedeductibilă. Totodată, facturile fiscale emise de SC Y SRL nu conțin serii de identificare a facturii. Prin adresa .../A/2011 lichidatorul judiciar al firmei Y SRL a confirmat că acesta nu avea dreptul să mai angajeze acte și fapte comerciale sau financiare și că înstrăinările de bunuri conform celor 2 facturi pe care se află bunurile amintite mai sus nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Societatea contestată față de aceste constatări consideră că cele comunicate de lichidatorul judiciar nu pot fi luate în considerare, numai dacă acestea sunt constatate de către instanță.

În al doilea rând contestatarul consideră că lichidatorul judiciar numit în cauză avea obligația de a conduce activitatea SC Y SRL, în așa fel, încât acesta să nu poată completa facturi după voia sa, inducând în eroare alte societăți comerciale de bună credință, care nu aveau de unde să știe că debitoarea este în lichidare judiciară.

În al treilea rând arată faptul că plata parțială a contravalorii celor două autovehicule s-a făcut prin bancă și acesta avea obligația să nu dea posibilitate debitorului de a dispune de aceste sume, prin urmare facturile fiscale au produs efecte juridice din punct de vedere fiscal.

2) Organul de inspecție fiscală nu a admis în anul 2010 cheltuielile de transport în suma de xx.xxx lei, efectuate de către SC Z SRL, pe motiv că nu se poate justifica necesitatea acestor transporturi și societatea contestată nu deține documente justificative, deși deține comenzi de transport, facturi fiscale, CMR sau avize însoțite. Societatea contestată consideră că necesitatea prestării acestor activități este dovedită prin faptul că au construit un atelier de reparații autovehicule iar transportul materialelor de construcții s-a făcut pe baza acestor contracte și facturi fiscale. De altfel, se poate observa și faptul că obiectul principal de activitate al societății este lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale. În concluzie societatea contestată consideră că susținerea organelor de inspecție este rea intenționată.

3) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu materiale consumabile (anvelope), înregistrate în evidența contabilă în baza facturilor emise de SC W SRL, în suma de xx.xxx lei, deși la data emiterii facturilor fiscale societatea furnizoare nu era în stare de insolvență. Societatea contestată afirmă că aceste anvelope figurează în lista mijloacelor fixe iar autovehiculele sunt dotate și în prezent de aceste anvelope și că nu s-au încălcat în nici un fel prevederile art. 21 alin. 4 din Codul fiscal, deoarece nu

este vorba de o prestare de serviciu, montarea făcându-se de ei și nu de prestator.

4) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu lucrări de construcții, în suma de xxx.xxx lei - facturile fiscale fiind emise de SC R SRL - deși s-au respectat prevederile art. 48 din Normele de aplicare a Codului fiscal, respectiv serviciile au fost prestate în baza contractului 103 și a situației de lucrări 72.

5) Organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibilă TVA în sumă de x.xxx lei – facturile fiind emise de SC S SRL - deoarece la numele clientului este trecută o altă societate și nu cea la care s-au înregistrat facturile fiscale. Contestatarul consideră că organul de control nu a acceptat deductibilitatea facturii din rea credință, deoarece codul fiscal, adresa și nr. ORC a fost trecut corect.

6) În semestrul II 2010 SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă facturile fiscale emise de SC V SRL, în valoare totală de xx.xxx lei din care TVA x.xxx lei, reprezentând contravaloarea produselor finite din lemn, respectiv lambriu, uși și ferestre. Organul fiscal nu a acceptat TVA în suma de x.xxx lei ca și deductibilă pe motivul că are suspiciuni asupra existenței operațiunilor care în fapt nu au existat, tranzacțiile efectuându-se doar pe documente. Contestatarul afirmă că operațiunile au fost efectuate în totalitate, orice susținere contrară trebuind dovedită cu probe, fapt pe care organul de control nu l-a făcut. Mai mult de atât, o parte dintre ușile respective se regăsesc în inventarul pe care a fost întocmit la cererea organului de control.

Cu privire la modul de calculare a impozitului pe profit pe perioada ianuarie-septembrie 2010, societatea contestatară afirmă că organul de inspecție fiscală a calculat eronat impozitul pe profit, din cuprinsul deciziei de impunere nu rezultă de unde provine diferența de impozit pe profit în suma de xx.xxx lei.

Cu privire la majorările de întârziere, contestatarul susține, așa cum obligațiile fiscale principale au fost stabilite în mod nelegal, în consecință sunt stabilite în mod nelegal și accesoriile aferente acestora.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-HR-.../2011 organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au constatat următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.01.2008-31.12.2010

1) Organul de inspecție fiscală la calculul impozitului pe profit pe anul 2010 a considerat ca și cheltuiala nedeductibilă a amortizării mijloacelor de

transport în sumă totală de xx.xxx lei, pe motiv că facturile fiscale nu conțin serii de identificare și că facturile au fost emise de o societate care în momentul emiterii lor a fost în stare de insolvență. Pentru aceste motive nu a fost admisă nici deductibilitatea TVA-ului în suma de xx.xxx lei aferente acestor achiziții de mijloace de transport de la SC Y SRL.

2) Organul de inspecție fiscală nu a admis în anul 2010, cheltuielile de transport în suma de xx.xxx lei, facturate de către SC Z SRL, pe motiv că nu se poate justifica necesitatea acestor transporturi, respingând și deductibilitatea TVA-ului aferent în suma de x.xxx lei.

3) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu materiale consumabile, înregistrarea în evidența contabilă în baza facturilor fiscale emise de SC W SRL, în sumă de xx.xxx lei, pe motivul că societatea a fost în insolvență în momentul când a emis facturile, a expirat sediul social și nu au fost depuse declarațiile fiscale din 2008, respingând și deductibilitatea TVA-ului aferent în suma de x.xxx lei.

4) Organul de inspecție fiscală nu a admis deductibilitatea cheltuielilor cu lucrări de construcții, în suma de xxx.xxx lei, emise de SC R SRL, societatea declarată inactivă în perioada emiterii facturilor. Ca urmare organele de inspecție nu au admis nici TVA aferent în suma de xx.xxx lei.

5) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de xxx lei aferent facturii emisă de SC P SRL, reprezentând contravaloarea taxei de școlarizare pentru CD și EF, pe motivul că CD nu a fost angajata societății în anul 2009 (când a fost emisă factura), ca urmare cheltuielile aferente nu sunt efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

6) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de x.xxx lei aferent facturilor emise de SC S SRL, deoarece acestea au fost prezentate în xerocopii, iar la numele clientului a fost trecută o altă societate.

7) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de xx.xxx lei aferent facturilor emise de SC SZ SRL, reprezentând lucrări executate și materiale de construcții, pe motivul că societatea furnizoare nu avea angajați cu care să efectueze lucrările de construcții și nu a depus nici declarații la organul fiscal teritorial, existând suspiciuni asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat.

8) Organul de inspecție fiscală nu a admis ca deductibil TVA în suma de x.xxx lei aferent achizițiilor de lambriu, uși și ferestre de la SC V SRL, pe motivul că există suspiciunea asupra existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, tranzacțiile efectuându-se doar pe documente. Din deconturile de TVA rezultă că SC V SRL în cursul anului 2010 are numai suma negativă de TVA, la sfârșitul anului 2010 fiind de xx.xxx pe care nu le solicită la rambursare.

9) Conform bilanței de verificare întocmită pe luna decembrie 2010, rezultă că există o diferență între soldul scriptic și cel faptic în valoare de x.xxx

lei, din care TVA xxx lei reprezintă lipsă în gestiune și nu se justifică ca și deductibilă.

În urma celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozit pe profit în suma de xx.xxx lei și TVA în suma de xx.xxx lei, la care s-a mai calculat majorări și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de x.xxx lei și în sumă de xx.xxx lei aferente TVA.

Având în vedere cele constatate, existența suspiciunii asupra realității unor tranzacții, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, prin adresa nr. .../2011, a înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria ... în privința unor tranzacții evidențiate în evidența contabilă de SC X SRL, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit obligațiile fiscale suplimentare prin decizia de impunere nr. F-HR-.../2011, considerând tranzacțiile efectuate ca operațiuni fictive, societățile în cauză disimulând realitatea prin crearea aparentei existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, în condițiile în care prin Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita s-a stabilit ca tranzacțiile au avut loc în fapt, documentele fiscale reflectă operațiuni comerciale reale și dispunând neînceperea urmăririi penale față de numitul AB, administrator al SC X SRL, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, deoarece nu există indicii suficiente și probe directe pentru a se confirma această faptă.

În fapt, reluarea soluționării a contestației s-a făcut în urma cererii SC X SRL prin adresa nr. .../2012 cu care a depus în dosarul cauzei Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din ... 2012, Dosar nr. .../P/2011, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul AB, administrator al SC X SRL, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

Organul de soluționare a contestației, în conformitate cu prevederile pct. 10.2. și 10.3. din OPANAF Nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prin adresa nr. .../AD/2012 a solicitat de la

AIF Harghita să confirme dacă rezoluția parchetului a rămas definitiv/definitiv și irevocabil, precum și punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale.

Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, prin adresa nr. .../2012, a comunicat cele solicitate și consideră că rezoluția Dosar nr. .../P/2011 a rămas definitiv și irevocabil și își menține punctul de vedere consemnat în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../2011.

Din Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din ... 2012, Dosar nr. .../P/2011, se rezultă că s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul AB, administrator al SC X SRL, pe motivul că nu există indici suficiente pentru a se confirma propunerea organelor de cercetare penală cu privire la săvârșirea faptei de „evaziune fiscală”, prevăzute de art. 9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005.

În drept, sunt incidente prevederile art. 214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Din rezoluția depusă în dosarul cauzei și confirmarea organului de inspecție fiscală s-a constatat că motivul care a determinat suspendarea a încetat.

Analizând documentele aflate în dosarul cauzei, s-a reținut că obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr.F-HR-.../2011, rezultă în urma constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-HR-.../2011, aspectele constatate descrise la pct. II din prezenta decizie, iar principalul motiv invocat de organul fiscal fiind ca tranzacțiile efectuate au fost considerate operațiuni fictive, societățile în cauză disimulând realitatea prin crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat.

În cuprinsul Rezoluției Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din 2012, Dosar nr. .../P/2011, se face referire la actele premergătoare efectuate (declarații de martori, înscrisuri, declarația făptuitorului) și se stabilește că între societatea administrată de făptuitor și societățile comerciale în cauză au existat contracte de vânzare-cumpărare sau de prestări servicii, toate contractele având legătură cu obiectul principal de activitate al societății, respectiv lucrări de construcție a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, iar societatea avea personal angajat. Contractele sunt semnate de reprezentanții societăților, nefiind contestate de părți, iar reprezentanții societăților confirmă realitatea operațiunilor desfășurate.

Organul de soluționare, confruntând cele constatate de organele de inspecție fiscală cu cele stabilite prin rezoluția parchetului, nu a putut stabili concret situația fiscală reală. Cu toate că s-a transmis rezoluția la AIF Harghita și s-a solicitat punctul de vedere pentru soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale, organul de inspecție fiscală a considerat rezoluția definitivă și irevocabilă, dar la punctul de vedere transmis cu nr. .../2012 nu a luat în considerare cele stabilite prin rezoluție, menținând punctul de vedere consemnat în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../2011.

Prin Rezoluția Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din ... 2012, se stabilește că între SC X SRL și societățile comerciale în cauză au existat contracte de vânzare-cumpărare sau de prestări servicii, având legătură cu obiectul principal de activitate al societății, reprezentanții acestora confirmă realitatea operațiunilor desfășurate, dar din dosarul cauzei nu s-a putut stabili dacă din punct de vedere fiscal au fost îndeplinite condițiile pentru dreptul de deducere a cheltuielilor, precum și a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestora, având în vedere că în decizia de impunere contestată fiind invocate motive de drept pentru neîndeplinirea acestora, dar motivul de fapt concret față de acestea nu este precizat (ex. art. 21 alin.4, sau art.145,146,155 din Codul fiscal).

Un alt aspect constatat care nu a fost clarificat de organul de inspecție fiscală este faptul că prin Decizia nr. 132/2011 s-a dispus îndreptarea erorii în ce privește decizia de impunere referitor la impozitul pe profit, dar din dosarul cauzei nu rezultă dacă aceasta s-a efectuat, ca urmare prin prezenta decizie se va pronunța pentru suma totală stabilită inițial prin Decizia de impunere nr.F-HR-.../2011.

Având în vedere cele reținute prin prezenta decizie se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”, în consecință, se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR-.../2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de xxx.xxx lei, urmând ca organele de

inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași obiect.

La reverificare organele de inspecție fiscală vor ține cont de motivarea Rezoluției Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita din ... 2012 și de prevederile art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale. Totodată să aibă în vedere și să analizeze și argumentele aduse de societate în susținerea cauzei, întrucât potrivit legii, administrarea și aprecierea probelor referitoare la modul de exercitare a dreptului de deducere de către contribuabil trebuie făcută, în primul rând, de organul de inspecție fiscală.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213, art. 214 alin.(3) și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR-.../2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxx.xxx lei**, reprezentând:

- xx.xxx lei impozit pe profit suplimentar,
- x.xxx lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- xx.xxx lei taxa pe valoare adăugată stabilit suplimentar
- xx.xxx majorări de întârziere aferente TVA,

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziei de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,